

Решение на Съда (осми състав) от 12 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Sven Mathys/De Grave Antverpia NV

(Дело C-92/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 96/75/ЕО — Системи за чартиране и ценообразуване във вътрешния воден транспорт — Обхват — Член 1, буква б) — Понятие „превозвач“ — Член 2 — Свобода на сключване на договори и на договаряне на цените)

(2016/C 462/03)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sven Mathys

Ответник: De Grave Antverpia NV

Диспозитив

В рамките на превоза на товари по вътрешните водни пътища член 1, буква б) от Директива 96/75/ЕО на Съвета от 19 ноември 1996 година относно системите за чартиране и ценообразуване в националния и международния вътрешен воден транспорт в Общността, доколкото в него се съдържа определение на понятието „превозвач“ като собственик или оператор на един или повече речни плавателни съдове, и член 2 от същата директива, доколкото в него се посочва, че в тази област договорите се сключват свободно между заинтересованите страни, следва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като приложимата в спора по главното производство, която позволява на лице, неотговарящо на това определение, да сключва договор за превоз в качеството на превозвач.

⁽¹⁾ ОВ C 155, 11.5.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija — Латвия) — наказателно производство срещу Aleksandrs Ranks, Jurijs Vasiļevičs

(Дело C-166/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Авторско право и сродни права — Директива 91/250/ЕИО — Член 4, букви а) и в) — Член 5, параграфи 1 и 2 — Директива 2009/24/ЕО — Член 4, параграфи 1 и 2 — Член 5, параграфи 1 и 2 — Правна закрила на компютърните програми — Препродажба на копия от „използвани“ компютърни програми с лиценз върху неоригинални материални носители — Изчерпване на правото на разпространение — Изключително право на възпроизвеждане)

(2016/C 462/04)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesu kolēģija

Страни в главното производство

Aleksandrs Ranks, Jurijs Vasiļevičs,

в присъствието на: Finanšu un ekonomisko noziegumu izmeklēšanas prokuratūra, Microsoft Corp.

Диспозитив

Член 4, букви а) и в) и член 5, параграфи 1 и 2 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми трябва да бъдат тълкувани в смисъл, че макар първоначалният приобретател на копие от компютърна програма, придружено от лиценз за безсрочно използване, да има право да препродаде на последващ приобретател, вече използвано, това копие и лиценз за него, той не може, когато оригиналният материален носител на първоначално полученото от него копие е повреден, унищожен или загубен, да предостави на посочения последващ приобретател своето резервно копие от тази програма без разрешението на носителя на правото.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 22.6.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 12 октомври 2016 г. (преюдициално запитване от Vrhovno sodišče Republike Slovenije — Словения) — Marjan Kostanjevec/F&S Leasing GmbH

(Дело C-185/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Член 6, точка 3 — Понятие „насрещен иск“ — Иск, предаден на основание неоснователно обогатяване — Плащане на сума, дължима по силата на отменено решение — Прилагане във времето)

(2016/C 462/05)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Ищец: Marjan Kostanjevec

Ответник: F&S Leasing GmbH

Диспозитив

Член 6, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че определеният с тази разпоредба съд по насрещния иск е компетентен да разгледа такъв иск за възстановяване поради неоснователно обогатяване на сума, съответстваща на уговорената в рамките на извънсъдебно споразумение, когато този иск е предаден в ново съдебно производство между същите страни вследствие от отмяната на решението, което е постановено по първоначалния иск между тези страни и чието изпълнение е дало повод за посоченото извънсъдебно споразумение.

⁽¹⁾ ОВ С 254, 3.8.2015 г.